

אֲשִׁירָה - שְׁלֹמֹה שְׁמֹחָה

לחן: איצי וולנדר

הָעוֹלָם כֹּה נָקִי טָהוֹר בְּעֵינַי
בַּיּוֹם הַגָּדוֹל הַזֶּה
אֶפְתַּח אֶת שַׁפְתַּי

הַלֵּב כָּבֵד גָּדוֹשׁ
עוֹלָה עַל גְּדוּתִי
הַתְּרַגְּשׁוֹת עֲצוּמָה עַל כָּל חֲסָדָיו
כָּל הַטוֹב שִׁירַד לִי
כָּל הַטוֹב שִׁירַד לִי

מֵאוֹצְרוֹתָיו הוּא מְמַטֵּיר
תְּהִלּוֹתָיו מִתְּפָרְצוֹת מִפִּי
גּוֹרְמוֹת לִי לְשִׁיר

אֶת הַרְגָּע הָעֵנֶק הַזֶּה
אֲשַׁמֵּר בְּיָדִי
אֲשִׁירָה לָהּ כִּי גָמַל עָלַי



אודות השיר

השיר "אשירה לה" הוא שיר אופטימי המתאר רגע מרגש במיוחד שבו ההודיה מתפרצת, יוצאת מעצמה. עניין ההודיה טבוע ביהדות, יהודי מודה בכל בוקר, ולא רק ברגעי שיא, אך שיר זה מתמקד דווקא ברגעים מיוחדים שההודיה יוצאת בטבעיות, לא כי חובה להודות (חובה להודות על הרעה כשם שמודים על הטובה).

הבית הראשון של השיר מתאר רגע נדיר של התרגשות, של הארה, הגורמת לאדם לראות רק את הטוב שסביבו, כביכול נעלמו כל הקשיים.

בבתים השני והשלישי ההתרגשות מתעצמת ומתרחבת וההודיה היא לא רק על ההווה, אלא על כל חסדיו של ה'.

בבית הרביעי יש החלטה לשמר את הרגע. לא לתת להתרגשות לחלוף בלי להשאיר חותם.

מעניין לשים לב להבדל בין פתיחת השיר "ביום הגדול הזה" לסיום השיר "את הרגע הענק הזה".

בכלל רגע הוא זמן קצר, ענק זה משהו גדול (אוקסימורון).

ייתכן שבזמן ההתרחשות, היום נראה ארוך (הן עוד היום גדול) אך בפרספקטיבה של זמן, המשורר יודע, שהיום עלול לאבד את עוצמתו ולהפוך לרגע קטן. לכן הוא מבקש לשמר את הרגע הזה בזיכרונו כרגע ענק.

אולי פיזית הזמן לא ארוך - הוא רגע בלבד, אך באיכותו הוא ענק.

ערכים בשיר: הודיה לה', אופטימיות וראיית הטוב, שימור רגעים טובים בזיכרון.

אודות השיר השיר אשירה

שיח רגשי

השיר אשירה כיתות א-ג

השיר מזמין שיח והתבוננות על הדברים הטובים והמשמחים שקורים לנו וכיצד ההתרגשות הגדולה משפיעה על תחושות הגוף.

במהלך החיים הילדים חווים אירועים מגוונים אשר מביאים אותם לעוצמת רגשות גבוהה מאוד, למשל: לידה של אח/אחות, מעבר לכיתה א', בת/בר-מצווה, תפקיד בהצגה.

ייתכן שגם אירועים פשוטים יעוררו התרגשות עצומה בקרב אוכלוסיית ילדים רגישים יותר.

התרגשות גבוהה גורמת לתגובות פיזיולוגיות, כגון כאבי בטן, סחרחורות, דופק מואץ...

בהזדמנות זאת נלמד את התלמידים את הקשר שבין רגש לתחושות הגוף. כמו כן, נלמד אותם תרגילי כיווץ והרפיית שרירים לוויסות ולרגיעה.

כיתות א'-ג'

מומלץ להצטייד בצבעי מים / צבעי גועש / צבעי ידיים / צבעי פנדה ודפים לבנים.

"הלב כבר גדוש"

עולה על גדותיו

התרגשות עצומה על כל חסדיו

כל הטוב שיורד לי."

שאלו את התלמידים:

1. מה המשורר מספר לנו על הלב שלו?

2. כיצד הוא מרגיש?

3. מדוע הוא מרגיש כך?

4. האם גם אתם מרגישים לפעמים התרגשות כל כך גדולה?

למורה: מומלץ להסביר לתלמידים את הקשר שבין גוף לנפש; כשאנחנו מתרגשים ושמחים אנחנו מרגישים זאת בלב וגם בגוף. התלמידים עוסקים בהבעה רגשית באמצעות ציור וצביעה. מומלץ לתת לשיר להתנגן ברקע ולאפשר זמן אישי ליצירה.

בקשו מהתלמידים להיזכר בחוויה אישית שבה הרגישו התרגשות גדולה.

חלקו לתלמידים דף לבן, בקשו מהם לצייר לב במרכז הדף ובתוכו לכתוב מה גרם להם להתרגשות גדולה. סביב ללב לכתוב איך הם מרגישים (בגוף) כשהם מתרגשים מאוד. הציעו להם לשתף ביצירה.

שאלו את התלמידים: מה עוזר לכם להירגע כשאתם מאוד מרוגשים?

למורה: בשלב זה יש ללמד תרגילי כיווץ והרפיית שרירים, שהם כלי לוויסות רגשי (ראו נספח הדרכה).

שיח רגשי

השיר אשירה
כיתות ד-ו

שיח רגשי

השיר אשירה
כיתות ז-ח

כיתות ד'-ו'

**מומלץ להצטייד בצבעי מים / צבעי גועש / צבעי ידיים / צבעי פנדה
ודפים לבנים.**

שאלו את התלמידים: מה מרגיש המשורר?

היכן הוא מרגיש זאת בגוף?

למורה: מומלץ להסביר לתלמידים את הקשר שבין גוף לנפש; כשאנחנו מתרגשים ושמחים אנחנו מרגישים זאת בלב וגם בגוף. התלמידים עוסקים בהבעה רגשית באמצעות ציור וצביעה. מומלץ לתת לשיר להתנגן ברקע ולאפשר זמן אישי ליצירה.

בקשו מהתלמידים להיזכר בחוויה אישית שבה הרגישו התרגשות גדולה.

חלקו לתלמידים שני דפים לבנים. בדף אחד בקשו מהם לצייר לב והזמינו אותם לכתוב / לצייר בתוכו את החוויה וכיצד הרגישו. בדף השני, בקשו מהם לשרטט את כף היד שלהם ולכתוב בתוכה כיצד הרגישו את ההתרגשות בגוף. הציעו להם לשתף ביצירה.

שאלו את התלמידים האם יש להם עצה לתת לחברי הכיתה כיצד להרגיע את תחושות הגוף.

כתבו את האפשרויות על הלוח.

למורה: בשלב זה יש ללמד תרגילי כיווץ והרפיית שרירים, שהם כלי לוויסות רגשי (ראו נספח הדרכה).

כיתות ז'-ח'

מומלץ להצטייד בדפי A4 צבעוניים.

שאלו את התלמידים:

1. כיצד המשורר מרגיש, היכן הוא מרגיש זאת בגוף?

2. מה מביא את המשורר להרגיש כזאת הרגשה?

למורה: מומלץ להסביר לתלמידים את הקשר שבין גוף לנפש; כשאנחנו מתרגשים ושמחים אנחנו מרגישים זאת בלב וגם בגוף.

עבודה אישית

1. **בקשו** מהתלמידים להיזכר בחוויה של התרגשות גדולה.

2. **בקשו** מהם לצייר עיניים, פה, לב וידיים.

3. **בקשו** לכתוב בתוך העיניים את החוויה.

4. בתוך הלב - לכתוב כיצד הרגישו.

5. בתוך היד - לכתוב היכן בגוף הרגישו את ההתרגשות.

6. בתוך הפה - לכתוב מה עזר להם להתמודד עם עוצמת הרגש.



אשירה

לקידום שיח רגשי חברתי
המחוז החרדי במשרד החינוך

עבודה בזוגות

חלקו לכל זוג דף A4 צבעוני.

בקשו מהתלמידים לחשוב על דרכים לוויסות ההתרגשות ולכתוב על הדף דרך אחת להתמודדות עם התרגשות גדולה.

הציעו לכל זוג לתלות על הלוח את הדף שעליו כתבו את הדרך להתמודדות. כך נוצר על הלוח פסיפס של כלים להתמודדות.

בשלב זה המורה מלמד תרגילי כיווץ והרפיית שרירים, שהם כלי לוויסות רגשי (ראו נספח הדרכה).

**שיח
רגשי**

השיר אשירה

כיתות ז-ח

העשרה והרחבה

כיתות א'-ב'

המורה מקריא את הבית הראשון של השיר:
"העולם כה נקי טהור בעיני
ביום הגדול הזה
אפתח את שפתי".

חיבור לעולמם של התלמידים: המורה משוחח עם התלמידים על הרגשתם ביום קבלת הסידור, או באירוע כיתתי אחר שבו הלב עולה על גדותיו מרוב התרגשות. המורה מסביר לתלמידים את גודל הזכות ביום קבלת הסידור עד שהתרגשות תיגע בליבם.

וכמו שבתפילה כל יהודי פותח בבקשה: "ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהילתך" כך נצטרף לבקשה זו ביום קבלת הסידור ונבקש מה' שיזכה אותנו לשמר את ההתרגשות הטהורה הזו ולהרגיש את ההתחדשות בכל תפילה בחיינו.

המורה ממשיך להקריא את השיר ויוצר חיבור לתחושות ההודיה.

כתיבה

המורה **מחלק** לכל תלמיד כרטיס מעוצב, שבו התלמיד כותב את הבעת תודתו על היום הגדול.

אלוקי, מודה אני לך על _____
ביום הזה אני מתרגש מ _____
ורוצה לזכור את _____

התלמידים מוזמנים לשתף בשורה אחת ממה שכתבו לפי בחירתם ואת הרגע הענק הזה לשמור בידם למזכרת.

כיתות ג'-ד':

הוספת בית לשיר.

השמיעו את השיר והזמינו את התלמידים להצטרף.

המורה **מקריא** את השיר ומשוחח עם התלמידים על אודותיו.

המורה **מציין** שזהו שיר הודיה אישי. לכל אדם יש ימים גדולים בחייו בהם הוא מרגיש שהשירה מתפרצת והוא מודה לה' על כל חסדיו. לכן כל אדם יכול להרגיש שהשיר הזה מדבר אליו.

המורה **מסביר**: לשיר ארבעה בתים. נקרא אותם פעם נוספת (ללא המנגינה), ננסה להבין את משמעות המילים ולהזדהות עם התחושות העולות מן השיר. לאחר מכן כל תלמיד יכתוב בית נוסף לשיר.

כהטרמה לכתיבת בית נוסף, ניצור עם התלמידים מאגר מילים שיעזרו להם בכתיבה. כל תלמיד מקבל דף שבראשו הוא כותב את האירוע המיוחד שלו ומכין מאגר של מילות רגש והודיה. לשם כך, בקשו

שיח ספרותי

השיר אשירה
כיתות א-ב

שיח ספרותי

השיר אשירה
כיתות ג-ד

שיח

ספרותי

השיר אשירה

כיתות ג-ד

שיח

ספרותי

השיר אשירה

כיתות ה-ו

מהתלמידים לחשוב על רגע ענק אחד שהם חוו או על יום גדול.

התלמידים **כותבים** על הדף את האירוע המיוחד שחוו.

המורה: נסו להיזכר או לדמיין מה היו התחושות שלכם באירוע הזה?

התלמידים **מוסיפים** מילים של תחושות/רגשות.

המורה: בואו נודה לה' על הרגע הזה.

התלמידים **מוסיפים** מילים של הודיה.

המורה: כדאי לשמר רגעים כאלה בזיכרון, הם יכולים להיות לנו מקור של השראה וכוח.

התלמידים **מוסיפים** מילים של שימור.

המורה: כעת, כשיש לכם אוצר מילים, נסו להוסיף בית לשיר.

כיתות ה'-ו': פנקס הודיה

שירה

השמיעו את השיר והזמינו את התלמידים להצטרף. חשוב שיתבוננו במילים.

שיח אודות השיר:

המורה מציין שזהו שיר הודיה אישי ומבקש מהתלמידים להתבונן במילות השיר ולהוכיח קביעה זו.

הצעה לתשובה: השיר נכתב בגוף ראשון: עיני, שפתי, יורד לי, מפי, אשמור, אשירה, גורמות לי.

מטאפורה בשיר: הלב עולה על גדותיו, מאצרותיו הוא ממטיר.



המורה שואל: מתי יש תחושה שהלב עולה על גדותיו, שגשם של חסד יורד עלי ומבקש מהתלמידים לחשוב על רגע ענק אחד שלהם או על יום גדול.

עיצוב פנקס הודיה:

נאסוף רגעים של אושר, נטעין ונשמור לשעת כושר.

התלמידים יעצבו פנקס שכריכתו "מזמור לתודה" ובתוכו יאספו את "רגעי האושר".

כתיבה

בדף הראשון **נעצב** כותרת "את הרגע הענק הזה אשמור בידי" ונבקש מהתלמידים לספר על רגע כזה שחוו.

נדרבן את התלמידים להמשיך ולמלא את היומן ולא להפסיק להודות ולהלל.

שיח ספרותי

השיר אשירה

כיתות ז-ח

כיתות ז'-ח'

השמיעו את השיר והזמינו את התלמידים להצטרף.

בקשו מהתלמידים להתבונן במילות השיר ולהוכיח את הקביעה שהשיר הוא שיר הודיה אישי.

השיר נכתב בגוף ראשון: עיני, שפתי, יורד לי, מפני, גורמות לי. אשמור, אפתח.

השיר מדבר על "יום גדול" שיכול להיות שונה מאדם לאדם. בקשו מהתלמידים להציע ימים כאלה בחיי אדם (יום הנישואין, היום הראשון בבית הספר, לידת תינוק, מסיבת סידור/בר-מצווה, ועוד).

המורה: מצאו מטאפורה בשיר למילים: "הלב עולה על גדותיו, מאוצרותיו הוא ממטיר".

חשבו מתי חשתם שהלב עולה על גדותיו, שגשם של חסד יורד עליכם?

בקשו מהתלמידים לשתף ברגע כזה.

מצאו ארמזים בשיר (ארמז/הרמז הוא רמיזה באמצעות מילה או ביטוי המופיעים בתוך יצירה כלשהי אל מקורות אחרים בספרות): אפתח את שפתי (תפילת שמונה-עשרה), אשירה לה' כי גמל עלי (תהילים, י"ג).

שירה בתנ"ך

בתנ"ך ניתן למצוא שירה המתפרצת ברגעים גדולים. חפשו בתנ"ך שירי הודיה.

למורה: תרגום יונתן על שיר השירים פרק א', פסוק א' מונה את עשר השירות שנאמרו בעולם. יש הנוהגים לאומרן בליל שביעי של פסח.

1. אדם הראשון, כשנמחל לו העוון אמר מזמור שיר ליום השבת.

2. שירת הים.

3. שירת הבאר בפרשת חוקת.

4. שירת האזינו למשה רבנו עליו השלום.

5. שירת יהושע שמש בגבעון (יהושע, י', י"ב).

6. שירת דבורה.

7. שירת חנה "ותתפלל חנה".

8. שירת דוד (שמואל א') ותהילים (פרק י"ח).

9. שירת שלמה "שיר השירים".

10. שירת ישראל לעתיד (ישעיה, ל', כ"ט). השיר יהיה לכם כליל התקדש חג.

עיצוב מגנט

מה מבקש המשורר בבית האחרון בשיר? "את הרגע הענק הזה, אשמור בידי". רגעים כאלה לא מתרחשים כל יום, אבל כשהם מתרחשים - הם מעניקים לנו כוח גם לעתיד.

התלמידים **מעצבים** מגנט, המזכיר להם לשמר בזיכרון רגעים מאושרים ולשאוב מהם כוח ברגעים קשים.

הצעה לסלוגן: "הקפואו רגעים של אושר ושלפו בשעת כושר".

שיח מוזיקלי

השיר אשירה
כיתות א-ב

שיח מוזיקלי

השיר אשירה
כיתות ג-ד

שיח מוזיקלי

השיר אשירה
כיתות ה-ו

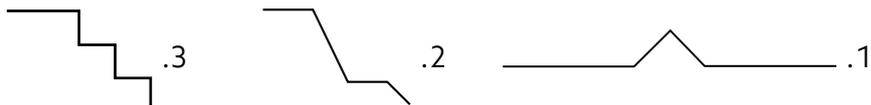
כיתות א'-ב'

הפזמון מאופיין בפיסוק, המשפטים קצר-קצר-ארוך.

בקשו מהתלמידים:

1. **חשבו** מהו פיסוק המשפטים בפזמון והביעו זאת באמצעות תנועה ביד.
2. **בקשו** מהתלמידים להתחלק לזוגות ולעמוד זה מול זה. ב"בית" בשיר, כל זוג מבצע תנועות התואמות את אורך המשפטים (למשל, במילה "אשירה" - תנועות קצרות).
- בפזמון - כולם מתאחדים למעגל אחד גדול ומסתובבים בו בהתאמה לאורך המשפטים. כאשר הם מזחים את קטע המעבר, הם נפרדים מהמעגל ונעים במרחב באופן עצמאי.
- חזרו** על מבנה זה עם התלמידים, עד שיכירו אותו היטב.

כיתות ג'-ד'



1. **שאלו:** כמה פעמים חוזרת המילה "אשירה"? שירו יחד כל אחת מהחזרות.
2. **איירו** שלושה תרשימים על הלוח, כך שכל אחד מהם מבטא את אחת החזרות על המילה "אשירה".
3. **בדקו** מהו האיור המתאים ביותר למילה זו. בקשו מהתלמידים להסביר את בחירתם.
4. **שאלו:** כיצד החזרה העיקשת על מילה זו מחזקת את תוכן השיר?
5. **בקשו** מתלמיד אחד לגשת אליכם ולבצע תנועה שלדעתו מבטאת אחת מן החזרות. חבריו יתבקשו לזהות לאיזו מהחזרות התכוון ויאמרו את מספר החזרה: 3,2,1.

כיתות ה'-ו'

בקשו מהתלמידים לחשוב מה הקשר בין הקטעים הבאים (מתוך השיר):

1. יש להתייחס לקו המלודי הכללי של קטעים אלו.
1. המילים "באלוקים אהלל דבר".
2. מנגינת המעבר "אוהוהו, אוהוהו" (1:07).
3. המילה "אשירה" בבית, בחזרה השלישית שלה.
4. שלושת הצלילים המסיימים את השיר.

למורה: כל הקטעים מאופיינים בשלושה צלילים בעלייה, במרווח כולל של טרצה. בחלקם חוזר הצליל הראשון מספר פעמים, ובחלקם לא.



אשירה

לקידום שיח רגשי חברתי
המחוז החרדי במשרד החינוך

- **בקשו** מהתלמידים לשתף, מהי התחושה המתקבלת כאשר יש מוטיב חוזר במהלך השיר, בווריאציות שונות (למורה: יציבות, גיוון, ציפייה).

כיתות ז'-ח'

הקשיבו לשיר, הצטרפו בשירה.

האם במהלך השיר משתנה הסולם של השיר? כמה פעמים זה קורה? (למורה: פעמיים. אחד בדקה 1:38, השני ב-3:00).

האם, לדעתכם, במוזיקה שקדמה לשינוי הסולם היה ניתן לשמוע את השינוי הצפוי?

ב-1:38 _____ (אופי המוזיקה נעשה שקט ומסתורי, נשמע כהכנה לשינוי).

ב-2:58 _____ (בהפתעה. ללא שום הכנה).

שאלו: האם זו תופעה מצויה, שבמהלך שיר הסולם מתחלף פעמיים? מה, לדעתכם, התחושה שיוצר השיר רצה להעביר לנו? (שמחה והודיה פורצת גבולות, הרבה מרץ ועניין).

שיח מוזיקלי

השיר אשירה

כיתות ז-ח

שיח אמנותי

השיר אשירה

כיתות א-ב

הרצון לשמר את הרגע המשמח והמלא הודיה מופיע בסוף השיר.

ישנן דרכים אחדות להנציח מאורעות וזיכרונות באמצעות האומנות, למשל על ידי רישום, צילום, ועוד. בפעילות זו נבחרה טכניקת ההדפס. הדפס הוא כעין חותמת ה"זוכרת" את כל הפרטים, משמרת אותם ומעתיקה אותם אל המצע.

הדפס הוא מדיום המאפשר יצירת סדרה זהה של יצירות אומנות הזהות לדימוי חזותי מסוים. עותקים אלו מודפסים מאותו מצע. לטכניקות ההדפס המרכזיות היסטוריה ארוכה, שמקורה במזרח הרחוק. הן שוכללו ופותחו במערב מאז המאה ה-14. במאה ה-20 נוספו אליהן טכניקות חדשות, המשלבות צילום ומדיה ממוחשבת ודיגיטלית. הבחירה ליצור בטכניקות ההדפס השונות, בוודאי במאה האחרונה, אינה נובעת, על פי רוב, מיכולת השעתוק של המדיום, אלא בגלל התכונות הייחודיות שהטכניקה הזאת מעניקה ליצירה האומנותית.

תהליך העבודה מורכב משלושה שלבים בסיסיים: יצירת הדימוי על לוח מצע כלשהו; מריחת צבע על הלוח והנחת גיליון נייר, תוך כדי הפעלת לחץ על הלוח להעברת הדימוי ממנו לנייר. ההדפס המקורי נוצר בידי האומן באופן המתאים לשיטת ההדפסה (סדנת ההדפס, ירושלים).

כיתות א'-ב'

הדפס בעזרת חפצים

הכנות מקדימות:

אספו חפצים בעלי טקסטורה: פקקי שעם, ניילון "פץ-פץ", מזלג, עלים וכדומה.

חומרים:

- גואש.
- צלחות לצבע.
- שמיניות בריסטול.

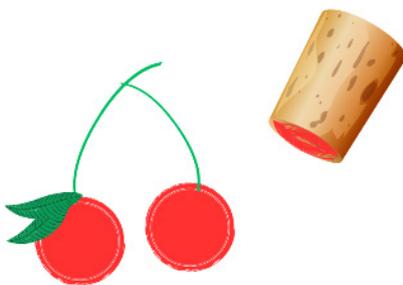
כלים:

- עפרונות.
- טושים.

תהליך העבודה:

בקשו מהתלמידים:

1. **טבלו** את החפץ במעט גואש.
 2. **הדפיסו** אותו על דף.
 3. לאחר הייבוש **הוסיפו** פרטים.
- דוגמאות להבנת הטכניקה ראו בנספח.



שיח אמנותי

השיר אשירה

כיתות ג-ד

השיר אשירה

כיתות ה-ו

כיתות ג'-ד'

הדפס סול

הכנות מקדימות:

חיתכו לכל תלמיד ריבוע קלקר דחוס.

הדפיסו צורות פשוטות וקלות לגזירה, צורות בעלות קו מתאר בלבד ללא פרטים (לדוגמה: לב, צורות גיאומטריות).

חומרים:

- שאריות של סול צבעוני.
- ריבועי קלקר דחוס 5*5 ס"מ.
- משטחי דיו.
- שמיניות בריסטול לבנות.

כלים:

- מספריים.
- עיפרון.
- דבק חם + נרות.

תהליך העבודה:

בקשו מהתלמידים:

1. **גזרו** את השבלונה והעתיקו אותה על חתיכת סול.
2. **גזרו** את הסול.
3. **טבלו** את ה"חותמת" במשטח הדיו והדפיסו אותה על גבי הדף.
4. **החליפו** את ה"חותמת" עם חבר/ה ושלבו את ההדפסה ביצירה.

כיתות ה'-ו'

הדפס סול - סדרה

הכנות מקדימות:

חתכו לכל תלמיד ריבוע קלקר דחוס.

הדפיסו צורות פשוטות וקלות לגזירה, צורות בעלות קו מתאר בלבד ללא פרטים (לדוגמה: תפוח, אגס).

חומרים:

- שאריות של סול צבעוני.
- ריבועי קלקר דחוס 6x6 ס"מ.
- משטחי דיו.
- שמיניות בריסטול לבנות.

כלים:

- מספריים.
- עיפרון.
- דבק חם + נרות.

תהליך העבודה:

בקשו מהתלמידים:

1. **גזרו** את השבלונה והעתיקו אותה על חתיכת סול.
2. **גזרו** את הסול.
- למורה: הדבק את הסול, באמצעות דבק חם, לריבועי הקלקר הדחוס.
3. **חלקו** את שמינית הבריסטול לשלוש.
4. **טבלו** את ה"חותמת" במשטח הדין והדפיסו אותה על גבי הדף בשליש הראשון. הטבילו בצבע נוסף והדפיסו אותה בשליש השני. חזרו על הפעולה בצבע שונה והדפיסו בשליש השלישי.
- אפשר להוסיף קווים ורקע בצבעי עפרונות.

כיתות ז'-ח'

הדפס קלקר

חומרים:

- צלחות קלקר.
- שיפודים.
- גואש.
- שמיניות בריסטול לבנות.

כלים:

- מספריים.
- עיפרון.
- גלגלות.
- קופסאות שטוחות לצבע.

תהליך העבודה:

בקשו מהתלמידים:

1. **רשמו** על צלחת הקלקר בעיפרון דימוי כלשהו (לדוגמה פרפר). רשמו גם פרטים קטנים ועיטורים.
2. **עברו** בחריטה עם שיפוד על כל מה שרשמתם. היזהרו שלא ייווצרו חורים.
3. **גזרו** את שולי הצלחת.
4. **מרחו** שכבה דקה ואחידה של צבע באמצעות גלגלת הצבע.
5. **קחו** שמינית בריסטול והניחו על ה"גלופה". לחצו שניות אחדות על כל אזורי הגלופה.
6. **הפרידו** את הגלופה מהבריסטול ויבשו.
- ניתן לחזור על הפעולה עם אותה גלופה, אך להוסיף בכל פעם מעט צבע.

שיח אמנותי

השיר אשירה

כיתות ז-ח

אשירה

שלמה שמחה

Intro

♩ = 122
Gm E♭



מר - א

A

Gm E♭



שי-א מי-ע ע-שה-עו תה-א סד-ח אם הוארוך-ב דוש-ק-ה ני-לפ וד-ד

1. Dsus D7 2. Dsus D7



רה-י מרא רה-י ש-א ירה-י ש-א רה-י

B

Gm E♭ B♭ F Gm



בר-דללה-אקים-לו-בא ה-ר-מ-ז-אה-שם-ל-כר-בין-ו-כר-בין בר-דללה-אה-שם-ב בר-דללה-אקים-לו-בא

1. D7 Gm 2. D7 Gm



רו-ב-ד-ללה-ה רו-ב-ד-ללה-ה א-כ-ר-י-ן-ב-ו-כ-ר-בין בר-ד-ללה-ה-אה-שם-ב

C

Gm B♭ Cm F



ר-כ בין-ו-כ-ר בין-ו-כ-ר ין-ב

Gm B♭ Cm D7 Gm



רה-מ-ז-אה-שם-ל-כ-ר ין-ב-ו-כ-ר ין-ב-ו-כ-ר ין-ב

D

Guit. solo

63 Am F C G



67 Am F C Dm E7 Am



E

פזמון

71 Am F C G



ה - ר-מ-ז-אהשם - ל כך ביו-ו כרבין בר-ד ללה-ה-אהשם-ב בר-ד ללה-ה-א קים-לויבא

75 Am F C Dm E7 Am



רו-ב-ד ללה-ה אכר ין-ב-ו כרבין בר-ד ללה-ה-אהשם-ב בר-ד ללה-ה-א קים-לויבא